

Pastoral dels Migrants a les grans ciutats d'Europa. Barcelona, del 7 al 10 de març 2010

Els fills dels immigrants. Quina pastoral?

Comunicat final

Ens hem trobat a Barcelona, del 7 al 10 de març de 2010, representants de la Pastoral d'Immigrants de les ciutats de Viena, Brussel·les, Lió, Frankfurt, Colònia, Milà, Roma, Torí, Luxemburg, Basilea, Friburg, Barcelona i del Servei Nacional de la Pastoral de Migrants de França i de la Comissió de Migracions de la Conferència Episcopal Espanyola, en la 21ª trobada. El tema ha estat la Pastoral amb els joves immigrants. És un fet evident, a totes les nostres ciutats europees, l'augment dels fills d'immigrants.

No pot ser d'altra forma, atès que en els últims anys ha augmentat de forma considerable, sobretot en el sud d'Europa, l'entrada de nous immigrants. Just és que aquests vulguin portar els seus fills. És per tant un procés sense tornada, ja que els seus pares es van establir aquí i, lògicament, ells també.

Aquest fet comporta dificultats, sobretot per a aquells fills que han arribat en plena adolescència i que han viscut molt temps separats dels seus pares; però sens dubte comporta també moltes oportunitats que han d'aprofitar-se: aporten joventut a la nostra societat i a la nostra Església europea, cada vegada més envellides. Aporten diversitat cultural, que enriqueix el nostre entorn. Per tant, l'arribada d'aquests joves s'ha de viure amb esperança.

Els hem escoltat i constatem que aquests nois i noies són abans joves que immigrants. Les seves preocupacions, interessos i aficions són les mateixes que les dels joves de la societat d'acollida. En conseqüència, hi ha més coses que els uneixen que no que els separen.

Constatem que si el desig fonamental dels pares, en arribar, és ser acollits, el dels fills és poder participar i tenir un major protagonisme en la seva nova societat, sense perdre, no obstant això, la seva cultura d'origen en la difícil tasca de forjar la seva identitat.

A partir d'aquestes constatacions, se'ns plantegen múltiples reptes:

A la nostra societat i responsables polítics:

- Que es respecti el dret a viure en família, facilitant una ràpida reagrupació familiar, per evitar el dolor que deriva d'una llarga separació entre pares i fills.
- Que s'ofereixi a aquests joves els mecanismes necessaris per al seu desenvolupament integral, com a persones, garantint la igualtat real d'oportunitats. És una qüestió de justícia que pot evitar la seva frustració i possibles reaccions de rebuig.

- Que els responsables polítics tinguin en compte que les persones que han arribat majoritàriament es van a quedar i, en conseqüència, adaptin les seves polítiques migratòries a aquest fet, promovent polítiques reals d'integració i de cohesió social.
- Que no s'instrumentalitzï la migració ni que s'utilitzï com a element de confrontació social i política, com vam detectar que està succeint en els nostres països.

A les nostres esglésies:

- Que realitzem una acollida dels joves immigrants i els acompanyem des de la proximitat, la comprensió i la paciència, oferint-los punts de referència que poden ser-los positius, per enfortir la seva autonomia personal i la seva integració social i eclesial.
- Que la Pastoral amb els joves immigrants els doni un protagonisme real i els ajudi a convertir-se en agents d'evangelització per als altres joves immigrants.
- Que acompanyem també, des de la proximitat, a les famílies que reagrupen els seus fills, per ajudar-los en la seva mútua adaptació, atès que en moltes ocasions la reagrupació familiar es dona després de molts anys de separació.
- Que actuem més coordinadament des de la Pastoral de joventut, la familiar i la de migracions, atès que les tres tenen relació amb la situació dels fills dels immigrants.
- Que potenciem, en el si de les nostres comunitats, la trobada i el diàleg intergeneracional i entre els feligresos autòctons i els immigrants, aprenent a conviure en una societat i en una Església multiculturals.
- Que en la realitat de secularització que troben a Europa, els ajudem a no perdre les seves arrels culturals i religioses i a enfortir la seva experiència de fe.
- Que en la formació dels seminaristes i sacerdots, es tingui en compte tota la realitat migratòria i, en aquest context, la situació dels fills dels immigrants.

Ens comprometem a comunicar i difondre en les nostres Diòcesis i a la societat civil dels nostres països les conclusions d'aquesta trobada per sensibilitzar i portar-les a la pràctica.

Barcelona, 10 de març de 2010